

## TOROK CSABA VERSEI

### BEÖLTÖZTETETT HIÁNY

szoba) elfelejtettük megszámlálni  
kiürített skatulyáinkat  
s pontosan lemérni a szobát  
tudhatom-e hát mi hiányzik

betűk) az ablakban maradt morzsákat  
verebek rég fölszedegették  
s mióta nincs mit adnom nekik  
már csak piszkolni járnak ide

3) kedvenc könyved elhagytam valahol  
amit az induló vonatban adtál  
most nem tudom mivel pótolhatnálak  
ha belőle idézni akarnék

KEYSTONE) sokat bámultuk sisakos fotóját  
de a nőcske bombázáskor kiégett  
képét valaki whyskivel lehányta  
zsigi meg külföldre lógott irigyen

Cybèle) tudtál legalább gyermekként csimpaszkodni  
anyaira értettél az egyedülléthez  
most tudod hogy a titkok egymásból élnek  
s egymás sírját ássák a hóba névtelen

SOLEA) a pénztárosnő mindig mosolyog  
mikor a megszokott szappant veszem  
mintha eszébe jutna valami  
s a legszívesebben letegezne

7) egymásután a lakkozott házak  
garázsok függönyök alul-felül  
mögöttük tejet lopni surrannak  
meghasadt üvegek libasorban

WINSTON) valahol volt még egy szippantásnyi  
azután szó nélkül elfüstölgött  
most nem tudom mivel pótolhatnám  
míg a trafikig ismét eljutok

elfelejtettük megszámlálni  
kiürített skatulyáinkat

## FULLADÁS NÉHÁNY IDŐBEN

mikor összekuporodó külsőd a világ  
poros útjai ropogva fölhasadoznak

mikor törtlábú lovaid várt menekülésed  
már csak homokár fodrain csonthab

s két sistergő napoddal dúsítnád ürös eged  
(szemed omló hamujánál nincsen már holtabb)

törvényes éj magába száradó mellkas a tér  
visszavonuló indulata felel a hódoltnak

mikor érdes bukása kenetes győzelemmé dagad  
s a csatazajt sohasem hallott hadak bevonulnak

mikor a madár épp időváltozásról szólal a vaknak  
inni szalad helyetted a körmönfont sivatag

## MERÉNYLET KÉZIRATGALAC SINNAL A SZENDERGŐ KEDVES ORRA ELLEN

itt a repülőjegyed a meg nem bocsátható távra

szállj csak elfordult holdad alatt anyásan szelíd  
őzek kísérek el tévedésből szárnyatlan ünők  
kobaltkékek s ott hátul csillag a farkuk helyén  
mintha csak hazafelé tartanának utat mutatni hová  
megérkezni hihetetlen annyira bódít az égig érő  
a nem-igaz-erdő szótagolható televénygőze  
csak eltévedni lenne érdemes taposatlanul egyetlen  
kakukkal a hónod alatt kit mindenről kikérdezhetsz  
s tudnál tán gyökeret verni fészket rejteni jól  
mégis eltévedni lenne csak érdemes egyetlen szavunkkal

taposatlanul alácsusszanó karjaid közt  
megvárakoztatott indulattal hogy maradjon  
a szándék ízéből a kesernyés elérték után  
maradjon egy-két mondanivaló hogy újra  
ha akarod bár jártunk már itt halálozni  
többször külön-külön talán és más ürüggyel  
így most már sok jó kis kriptánk szaglák  
ám exhumáláskor nehéz összetartani a fogakat  
valami kifróccsen közülük az égre a földre  
s ilyenkor nem tudni már vérem-e véred-e

élve maradni szellőzetlen együtt  
egymás ürülő palackjai előtt  
szemek vákuumának szívásában  
mutatókkal tudni a meddiget  
a megfejtett tilosok mögött  
a kezdetet csak kézfogással  
s felnyitni a lapulás gátjait

két fejnyi erősségű roppanásban  
és meglátni túlnan a közelgő falat  
még élve szellőzetlenül együtt

járható út arcod-alattiban hová  
üszkösödő fák csonkjai bújnak  
(lángolni egymást sohasem látták)  
őrizni mindvégig a szutykos fonalat  
a megütöttek mérőzsinórját honnan  
se bal se jobb se visszatekintő  
a hajcsaré minden közös mozdulat  
szíjak magyarázatában a végtelen  
az a pár könnyen betanulható lépés  
bátorítón taposott arcod alá

bátorítón elfordult úttal a hónod alatt  
egyetlen mozdulatunkkal ékes vízszintben  
megmarad már csak kötekedni is az együtt látott  
azokkal kiknek sirályok kikotorták a szemét  
és hogy vihognunk nem illik a következőkön túrjuk  
külön kegyelettel a megütöttek vallása iránt  
kiket mindenről kikérdezhetsz alácsusszanó bájjal  
az egyre közelítő naptest szippantó melegében  
ha megszomjaznál a szótól vedd saját üveged  
magad elé egyedül is törd poharaid

a megvárakoztatottság ízével égetőn  
egymás szélsapott erdeje fölé  
keringve lesni az érkezés őzét  
kötőre magvakkal tisztások ellen  
kakukkkverő fészkeket keringve  
és jó gyökereket rejteni anyásan  
az égbe a földbe hasítva mély  
roppanással a szomjúság fonalán  
egymás széthulló pajzsa fölött  
a megvárakoztatottság ízével égetőn

és egy divatos ejtőernyő a megmarkolható földig